

Sebastià Sorribas / Escriptor. Autor d'«El zoo d'en Pitus»

«Si el llibre no hagués tingut èxit, no hauria escrit més»

MARIA PASCUAL / Barcelona
● — Què sent quan veu que 40 anys després d'haver-se publicat *El zoo d'en Pitus* els nens encara el llegeixen?

— «No m'ho acabo de creure. Tothom insisteix en el fet que els nens han canviat molt, però llavors veus que un llibre com aquest es manté des de fa tants anys, perquè encara vaig a moltes escoles on el llegeixen. És una novel·la realista d'un barri i d'uns nens determinats; quan la vaig escriure, jo pensava en quan jo era petit. Sovint dic que eren els nens del meu barri molt arregladets. És un llibre que sembla que tingui vigència. No és costumista, és una història que funciona i que encara avui enganxa. La diferència entre els nens i nenes d'abans i els d'ara són els costums.»

— Què ha suposat aquest llibre en la seva carrera?

— «Va ser una novel·la important. Si no hagués tingut èxit, suposo que no hauria escrit més. Al principi les vendes eren baixíssimes. Amb els anys no van parar, anava fent. L'editorial va insistir a fer una segona part del llibre perquè volien fer-ne una sèrie, però jo hi estava en contra i, com que tenia la idea d'escriure un llibre sobre un festival infantil, vaig aprofitar els perso-

Imatge de l'escriptor Sebastià Sorribas. / ANDREU PUIG

natges i vaig fer *Festival al barri d'en Pitus*, però jo l'hauria fet amb altres personatges.»

— Actualment canviaria

alguna cosa d'*El zoo d'en Pitus*?

— «Els llibres, quan s'escriuen s'escriuen.»

●
«Encarano m'acabo de creure l'èxit que ha tingut *'El zoo d'en Pitus'*»

●
«La diferència entre els nens i nenes d'abans i els d'ara són els costums»

●
«Vaig escriure un llibre que a mi m'hauria agradat llegir quan era petit»

●
«Vull fer una sèrie de quatre llibres que es publicaran alhora d'històries de lladres i serenos ambientades al meu barri als anys quaranta»

— Com han evolucionat els lectors del llibre al llarg dels anys?

— «Són iguals. Els agrada molt. Jo vaig escriure un llibre que és dels que a mi m'hauria agradat llegir quan era petit. El meu llibre de capçalera era *Les aventures de Tom Sawyer*. Les històries de colles, de molt moviment i diàleg m'atreien molt i es veu que a molts nens i nenes també.»

— Com veu la literatura infantil catalana actualment?

— «Sé que hi ha una competència molt forta. Mai m'ha agradat llegir els llibres dels altres, no pas per desdeny, sinó per anar més a la meua.»

— Quins són els seus pròxims projectes?

— «He escrit un llibre infantil, un altre per a nens de 13 o 14 anys i per a grans. Vull fer una sèrie de quatre llibres que es publicaran alhora d'històries d'un inspector, històries de lladres i serenos ambientades al meu barri als anys quaranta. A més, tinc una crònica d'una història que va passar al barri. A més, després de tenir molts problemes d'esquena, vaig escriure una novel·la en 22 dies i l'esquena, com si res. N'he escrit sis més, però només una d'infantil i la resta, o bé juvenils o bé per a adults.»

El salt a la gran pantalla

● L'any 2000 *El zoo d'en Pitus* va fer el salt a la gran pantalla gràcies a l'actriu i directora de cinema Mireia Ros, que va adaptar la novel·la a la realitat social dels nous temps. El film, produït per Televisió de Catalunya, explica la història de dues bandes que viuen al barri del Raval de Barcelona, una liderada per en Tonet —que vol un futur millor per al barri— i l'altra per en Cap Pelat —que admira en

Juanoles, el cap de la xusma del barri—. La malaltia d'en Pitus i la creació del zoo unirà les dues bandes. La pel·lícula, en la qual es van utilitzar 95 animals, la van protagonitzar David Bosch, Judith Pons, María Cuevas, Juan Ramón Felipe, Albert Majó, Faro Lacueva —en el paper de Pitus—, Eduard Folch, Enric Pous, Pep Guinyol, Patxi Barco i Lluïsa Castells. / MARIA PASCUAL

El triomf de l'amistat i la solidaritat

● *El zoo d'en Pitus* explica la història d'una colla de nens que munten un zoo per poder recaptar diners perquè en Pitus, que està malalt, pugui viatjar a Suècia perquè un metge especialista el curi. Un cant a l'amistat i la solidaritat amb aquests protagonistes:

Pitus. És el més petit de la colla, acaba de fer set anys. Tots se l'estimen.

Tanet. El líder del grup. Té deu anys —tot i que sembla més gran—, és bon estudiant i sempre va net i polit. Sap manar i, quan ha de renyar, ho fa de manera que ningú no s'enfada.

Fleming. Té la mateixa

Il·lustracions del llibre. / P. BAYÉS

edat que en Tanet i és el segon de la colla. Li diuen Fleming perquè sempre inventa coses.

Juli. Té nou anys, és molt alt i li agrada molt estudiar i escriure.

Manelitus. És petit i una mica deixat. És el més valent de la colla però tot el que toca ho esguerra. Sempre està envoltat dels gats i els gossos del barri.

Cigró. Té onze anys i és el grassonet de la colla. És una mica poruc però també és molt enginyós i ajuda en Fleming a fer els seus invents.

Mariona. És la germana d'en Cigró, té nou anys. Té molt de seny i una mica de mal geni. Té molta traça amb els nens petits i dibuixa molt bé. / M.P.